

פרשת כי תצא

כי תהיין לאיש שתי נשים האחת אהובה והאחת שנואה וילדו לו שני בנים האהובה והשנואה והיה הבן הבכור לשנואה (כא, טו)

מהי ההדגשה וילדו 'לו' בנים, וכי למי תלד האשה את הבנים, נראה לבאר זאת ע"פ מה שביארו חז"ל על פסוק זה (יבמות פג, א) 'וכי יש אהובה לפני המקום, ויש שנואה לפני המקום אלא אהובה אהובה בינושאה, שנואה שנואה בנישוואיה' ומוקמין לה בגמ' בנישוואין שיש עליהם איסור לאו, דאלו הנשוואין שנואים לפני המקום.

והנה הגמ' (חולין יא, ב) למדו את הדין של חזקת רוב ממה שאמרה התורה (שמות כא, טו) 'מכה אביו ואמו מות יומת' ולכאורה מנין שזהו אביו באמת, אלא מאי משום שהולכים אחר הרוב ורוב בעילות אחר הבעל, ומשום דין רוב ניתן להרוג את הבן המכה.

התוספות שם (בד"ה כגון) רוצים לדחות ראייה זו משום שניתן לומר שיש חזקה דהעמד האם בחזקת צדקת ולא משום הרוב.

ויש לומר דלכך רמז הכתוב, דאם ירצה הבעל לומר דבשלמא הבן מאשתו זו שנשאת בהיתר, הוא באמת בנו, אבל בנו מאשתו השנואה, הלא לאמו אין חזקת צדקת ושמה אין זה בנו. לכך אמרה התורה 'וילדו לו בנים' אף הבן מהאשה השנואה הוא בנו, משום שהולכים אחר הרוב ורוב בעילות אחר הבעל.

מקור: מלא העומר